

Anonüümseks muudetud versioon

Tölge

C-800/19 - 1

Kohtuasi C-58/17

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

30. oktoober 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varssavi apellatsioonikohus, Poola)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

30. oktoober 2019

Apellant:

SM

Vastustaja:

Mittelbayerischer Verlag KG

[...]

KOHTUMÄÄRUS,

30. oktoober 2019,

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny [...] (Varssavi apellatsioonikohtu I tsiviilkolleegium)

[...] [koosseis],

olles 30. oktoobril 2019 Varssavis

kinnisel istungil kohtuasjas

milles SM esitas hagi

Mittelbayerischer Verlag KG (Regensburg) vastu

ET

ning mis käsitleb isikuõiguste kaitset,

vaadates läbi vastustaja kaebust,

Sąd Okręgowy w Warszawie (Varssavi regionaalne kohus) 5. aprilli 2019. aasta kohtumääruse peale

[...]

millega jäeti rahuldamata nõue jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata,

m ä ä r a b:

I. esitada Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1) artikli 7 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et huvide keskmel põhinevat kohtualluvust kohaldatakse füüsilise isiku isikuõiguste kaitseks esitatud hagi asjas juhul, kui neid õigusi rikkuvaks tegevuseks on veebiartikkel, mis ei [lk 2] sisalda otseselt või kaudselt selle isikuga seotud teavet, ent sisaldab teavet või väiteid sellise kogukonna (konkreetselt selle kohtuasja asjaolude puhul rahva) väidetavalt taunitava tegevuse kohta, millesse hageja kuulub, mida hageja käsitleb oma isikuõiguste rikkumisena?

2. Kas kohtuasjas, mille ese on varaliste ja mittevaraliste isikuõiguste kaitse internetis toimivate rikkumiste eest, tuleb [[...] määruse nr 1215/2012 [...] artikli 7 punktis 2 määratletud kohtualluvuse aluste hindamisel ehk selle hindamisel, kas liikmesriigi kohus on selle koha kohus, kus toimus või võib toimuda kahju tekitav sündmus, tuleb arvesse võtta järgmisi asjaolusid:

- selle veebisaidi peamine sihtrühm, millel rikkumine toimus;

- sellel veebisaidil ja vaidlusaluses artiklis kasutatav keel;

- aeg, mille jooksul vaidlusalune info oli internetikasutajatele kättesaadav;

- hagejale eriomased asjaolud, nagu tema kaotused sõjas ja praegune ühiskondlik tegevus, millele käesolevas asjas viidatakse kui põhjusele, mis annab hagejale erandliku õiguse astuda kohtu kaudu vastu laimu levitamisele selle kogukonna vastu, mille liige hageja on?

[...] [teave menetluse kohta]

[...] [koosseis],

[lk 3]

[...]

2

28. oktoobri 2019. aasta kohtumääruse põhjendused

[...] [poolte andmed]

[...] [kordus]

Vaidluse ese

1. Vaidluse ese on nõue, et kostja paluks vabandust hageja isikuõiguste rikkumise eest, mis seisnes selles, et internetis kasutati väljendit „Poola surmalaager“, ning et keelataks väljendite „Poola surmalaager“ või „Poola koonduslaager“ edasine kasutamine mistahes keeles, samuti et kostjalt mõistetakse välja 50 000 Poola zloti suurune summa Hitleri režiimi vanglate ja koonduslaagrite endiste poliitvangide Poola ühingu (Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych) heaks.

Faktilised asjaolud ja poolte seisukohad

2. Hageja SM on Varssavis elav Poola kodanik, kes II maailmasõja ajal oli vang Auschwitzis laagris. Hageja on pühendunud tegevusele, mille eesmärk on säilitada ühiskondlikus mälus teadmist kuritegude kohta, mille Hitlerlik Saksamaa pani II maailmasõja ajal toime poolakate vastu; muu hulgas osaleb hageja hariduslikel kohtumistel.
3. Kostja äriühingu asukoht on Saksamaal ja see ühing annab välja saksakeelset veebipäevikut aadressil www.mittelbayerische.de, mis on küll piirkondliku iseloomuga, aga on interneti vahendusel kättesaadav ka teistes riikides, sh Poolas.
4. 15. aprillil 2017 avaldati veebisaidil www.mittelbayerische.de artikkel pealkirjaga „Ein Kämpfer und sein zweites Leben“. Selles artiklis [lk 4] kirjeldati kaotusi, mida sõja ajal ja pärast sõda pidi kandma Israel Offman, holokausti üle elanud juut, kes sündis Częstochowas, 1941. aastal viidi ta üle getosse, seejärel viibis ta Bliżyni, Auschwitz-Birkenau, Sachsenhauseni ja Dachau laagris, oli sunnitööline Leonbergis ja Plattlingis, pärast sõda aga asus püsivalt elama Saksamaale. Artikkel algab kirjeldusega, kuidas 1961. aastal, kui sündis Israel Offmani kolmas laps, keeldus Alam-Baieri perekonnaseisuametnik registreerimast nime, mille vanemad olid tüdrukule valinud, väites, et see kõlab liiga võõrapäraselt ja seda ei ole võimalik saksa keeles välja hääldada. Artiklis selgitatakse, et vanemad tahtsid panna tütrele nimeks Faya, sest sellist nime kandis Israel Offmani õde, kes – tsiteerides artikli esialgset sõnastust – „mõrvati Poola surmalaagris Treblinka“.
5. On vaidlustamatu ajalooline fakt, et Treblinka laager oli Natsi-Saksamaa surmalaager, mis loodi II maailmasõja ajal okupeeritud Poola territooriumil.
6. Kostja väidete kohaselt, millele hageja vastu ei vaielnud, oli esialgne määratlus „Poola surmalaager Treblinka“ internetis kättesaadav vaid mõne tunni jooksul

15. aprillil 2017 alates kl 5.00, kui kogu artikkel internetti üles pandi, kuni umbes kl 13.40 kui pärast Müncheni Poola konsulaadi e-kirja saamist asendati tsiteeritud lõik järgmisega: „mõrvati natside poolt Natsi-Saksamaa surmalaagris Treblinka okupeeritud Poolas“. Artikli all olevatesse viidetes lisati lühike selgitus, et esialgses tekstis kasutati määratlust „Poola surmalaager Treblinka“ ja hiljem sõnastust muudeti.

7. Nii kostja kui ka hageja esitasid vaidlusaluse artikli väljatrüki juba muudetud versioonis. Hageja ei maininud hagi, millistel asjaoludel ta artiklist teada sai. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varssavi apellatsioonikohus) korraldus, millega kutsuti välja hageja esindaja, et täpsustada faktilisi asjaolusid, nimelt seda, kas hageja valdab saksa keelt, millal (kas enne või pärast vaidlusaluse sõnastuse parandamist) ja mil viisil (kas otse internetist või kolmandate isikute kaudu) sai hageja artiklist teada, jäi vastuseta.

Hageja taotlused ja poolte seisukohad

8. Sellistel faktilistel asjaoludel esitas hageja Sąd Okręgowy w Warszawie (Varssavi regionaalne kohus) 27. novembril 2017 hagi. Hageja nõuab oma isikuõiguste, eelkõige rahvusliku identiteedi ja väärikuse kaitseks järgmist:

[lk 5]

- keelata kostjal kasutada saksa keeles ja mistahes muus keeles mistahes viisil määratlusi „Poola surmalaager“ või „Poola koonduslaager“ Saksa koonduslaagrite kohta, mis asusid II maailmasõja ajal okupeeritud Poola territooriumil;
 - kohustada kostjat avaldama oma veebisaidil hagiavalduses täpsustatud sisuga teade, milles ta palub hagejalt vabandust tema isikuõiguste rikkumise eest, mis toimus 15. aprilli 2017. aasta veebiartiklis, milles justkui väidetakse, et Treblinka surmalaagri rajasid ja seda pidasid poolakad;
 - mõista kostjalt välja 50 000 Poola zloti suurune summa Hitleri režiimi vanglate ja koonduslaagrite endiste poliitvangide Poola ühingu (Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych) heaks.
9. Põhjendades seda, miks asi kuulub Poola kohtu pädevusse, viitas hageja Euroopa Kohtu otsusele kohtuasjas eDate vs. Martinez (C-509/09 ja C-161/10).
10. Enne sisulise vaidluse alustamist esitas kostjaks olev äriühing taotluse, et hagi jäetaks läbi vaatamata Poola kohtul pädevuse puudumise tõttu. Kostja rõhutab, et erinevalt liidetud kohtuasjade C-509/09 ja C-161/10 asjaoludest ei puuduta SMI hagi aluseks olev veebiartikkel otseselt hagejat. Kostja viitab samuti oma tegevuse piirkondlikule iseloomule ja ulatusele, mis hõlmab Oberpfalzi piirkonda ning keskendub peamiselt kohalikele uudistele, rubriik „Sakslased ja maailm“ asub

lehekülje menüüs alles neljandal kohal. Samuti rõhutab kostja, et veebisaiti peetakse ainult saksakeelsena.

11. Kostja tugineb määruse nr 1215/2012 põhjendustele 15 ja 16, viidates kohtualluvuse ettenähtavuse nõudele. Kostja väidab, et kuivõrd tema tegevus on piirkondliku tähtsusega ja suunatud muudele isikutele kui hageja, ei olnud tal võimalik objektiivselt ette näha asjas on pädevus Poola kohtutel. Kostja on seisukohal, et käesolevas asjas ei saa kohaldada määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2, vaid selle asemel tuleb kohaldada määruse artikli 4 lõiget 1, mille alusel on käesolevas asjas pädevus Saksa kohtutel. Samuti leiab kostja, et liikmesriigi kohtul on kohustus pöörduda Euroopa Kohtu poole määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tõlgenduse saamiseks.

Tsiviilmenetluse senine käik

12. Oma 5. aprilli 2019. aasta otsusega jättis Sąd Okręgowy w Warszawie (Varssavi regionaalne kohus) rahuldamata kostja taotluse jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata, sedastades, et kohtuasjas on täidetud eeldused [lk 6], mis on ette nähtud määruse nr 1215/2012 artikli 7 punktis 2. Kohus tõdes, et ajavahemikus 15. aprill 2017 kuni 29. november 2018 oli kostja veebisaidil 32 000 külastust Poolast, mis annab neljateistkümnenda koha kahekümne viiest. Kostja võis ette näha, et artikkel võib olla kättesaadav ka teiste riikide, sh Poola territooriumil, ja seda võidakse pidada lugejate isikuõiguste rikkumiseks. Kostja võis samuti ette näha, et internetis avaldatud artikkel, mis sisaldab määratlust „Poola surmalager“ („*Polnische Vernichtungslager*“) ei jää Poola lugejate seas tähelepanuta. Võttes arvesse asjaolu, et artikkel on interneti teel kättesaadav ka Poolas, ja arvestades selle sisu, võib isikuõiguste rikkumise kohaks lugeda Poola territooriumi ning kostja sai ette näha, et tema vastu võidakse esitada hagi Poola kohtule.
13. 25. aprillil 2019 kaebas kostja Sąd Okręgowy (regionaalne kohus) punktis 12 nimetatud otsuse edasi. Kostja ei nõustu kohtulahendiga, mis tunnustab Poola kohtute pädevust. Kostja väidab, et on rikutud määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2, sest seda on kohaldatud hoolimata asjaolust, et puudus mõistuspärane võimalus näha ette, et kohtumenetlus toimub Poolas. Kostja rõhutab, et kui artikkel puudutab muud isikut kui hageja või ei puuduta kedagi konkreetset, siis ei ole kostjal objektiivset võimalik ette näha, millisele kohtule võidakse tema vastu hagi esitada. Kostja märgib, et vaidlusaluse artikli sisu on Poolast nii kauge ega ole Poolaga kuidagi seotud, et objektiivselt on välistatud võimalus näha ette, et kohtumenetlus toimub Poolas.

Asjaomased õigusnormid

Liikmesriigi õigus

14. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Kodeks postępowania cywilnego) artikli 1099 § I kohaselt:

„Kohus hindab omal algatusel igas menetlusstaadiumis, kas asi allub riigi kohtutele. Riigisisese kohtualluvuse puudumisel tunnistab kohus hagi vastuvõetamatuks, kui artikli 1104 §-st 2 või artikli 1105 §-st 6 ei tulene teisiti.

Liidu õigus

15. Käesolevas asjas kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades, eelkõige tuleb analüüsida selle määruse artikli 4 lõiget 1, artikli 5 lõiget 1 ja artikli 7 punkti 2, võttes arvesse määruse põhjendusi 15 ja 16.

[lk 7]

Eelotsuse küsimuste esitamise põhjendus

16. Põhikohtuasjas toimuva menetluse praeguses etapis ei ole võimalik lahendada esitatud väidete hindamiseks kohaldatava materiaalõiguse küsimust ja seda enam ei saa Şad Apelacyjny (apellatsioonikohus) otsustada, kas esitatud väited on põhjendatud materiaalõiguse sätetega ja kas hagejal on alus neid esitada. Şad Apelacyjny (apellatsioonikohus) peab, tuginedes poolte väidetele faktiliste asjaolude, seal hulgas Poola kohtusse pöördumise põhjuste kohta, otsustama, kas määruse nr 1215/2012 artikli 7 lõikel 2 põhineva kohtualluvuse järgi on Poola kohtu pädevus põhjendatud. Şad Apelacyjny (apellatsioonikohus) uurib kohtualluvuse küsimust eelneva menetlusliku küsimusena. Kõik viited poolte väidetele ja faktilistele asjaoludele on esitatud vaid hinnangu andmiseks sellele, kas käesolev asi on Poola kohtu pädevuses või mitte, ega väljenda kohtu seisukohta kohtuasja sisulistes küsimustes. Hagi sisuline läbivaatamine on võimalik alles juhul, kui tehakse kindlaks, et asi on Poola kohtu pädevuses, ja selle hinnangu annab kõigepealt esimese astme kohus.

Esimene küsimus

17. Şad Apelacyjny (apellatsioonikohus) hinnangul on pöördumine Euroopa Kohtu poole põhjendatud, sest käesolevas asjas tekkinud küsimustele määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tõlgendamise kohta ei saa ammendavaid vastuseid Euroopa Kohtu otsustest kohtuasjas C-194/16 (17. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus; EU:C:2017:766) ega liidetud kohtuasjades C-509/09 ja C-161/10 (25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus; EU:C:2011:685). Need kohtuotsused on tehtud asjades, kus hagejad samuti nõudsid oma isikuõiguste kaitset internetis toimunud rikkumiste eest, aga kõigil kolmel juhul olid hagejateks juriidilised ja füüsilised isikud, keda oli vaidlusalustes kirjutistes otseselt kirjeldatud koos ees- ja perekonnanimega (äriühingu puhul ärinimega), kirjutistes oli esitatud info, mis puudutas otseselt hagejaid ja näitas neid halvas valguses või puutus nende eraellu.

18. Praegu Sąd Apelacyjny's (apellatsioonikohus) lahendatava asja asjaolud on teistsugused. Hageja ei ole vaidlusaluse artikli peategelane ega ka kõrvaltegelane. Samuti ei ole artikkel pühendatud Poolale ning Poolat mainitakse selles ainult seetõttu, et artikli peategelane sündis Poolas ja veetis seal osa II maailmasõjast.
19. Hageja tundis ennast aga puudutatuna artiklis kasutatud väljendist „Poola surmalaager“, mis tema hinnangul on katse siduda Poola rahvast [lk 8] Treblinka surmalaagri ehitamise ja korraldamisega. Hageja oli ise vang Auschwitzi laagris ja praegu tegeleb ta sellega, et säilitada ühiskondlikus teadvuses mälestust kuritegudest, mille sakslased panid II maailmasõja ajal toime Poola rahva vastu. Hageja on pahane selle peale, et sakslased, kes taotlesid UNESCO foorumil, et Auschwitzi ei nimetataks Saksa surmalaagriks, kasutavad nüüd määratlust „Poola“ teise surmalaagri kohta, olles teadlikud, et see on valeinfo ja laim poolakate vastu.
20. Võttes arvesse eurooplaste uute põlvkondade ajaga aina kahanevat ajaloolist mälu II maailmasõja kohta, mis ei ole praeguste noorte jaoks enam miski, mis kujundaks otseselt nende või nende vanemate elu ja saatust, vaid pigem kaugel sündmus Euroopa ja maailma ajaloos, võib Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) hinnangul eeldada, et on olemas tegelik oht, et artikkel, milles kasutatakse väljendit „Poola surmalaager“, võib osa lugejate (eelkõige nooremate ja vähem haritute) jaoks tekitada mulje, et poolakad rajasid surmalaagrid ja vastutavad neis toimepandud kuritegude eest.
21. Tundub, et ajakirjandusele esitatavate nõuete raames võiks eeldada, et ajakirjanikud ja veebiväljaannete väljaandajad on teadlikud selliste väidete seotud ohtudest, eriti juhul, kui tegemist on Saksa väljaandega. Samuti ei tohiks ajaloolistel põhjustel olla üllatav, et selliste väidete ja eksitavate mõttekäikude suhtes on eriti tundlikud poolakad ja nende hulgas eelkõige surmalaagrite endised vangid. Rääkides Poolast II maailmasõja kontekstis, on võimatu vältida ajaloolisi fakte, millest Saksa väljaandja peaks endale aru andma, eelkõige Saksa okupatsiooni erakordselt rõhuvat iseloomu Poola aladel aastatel 1939–1945. Seetõttu ei tohiks Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) hinnangul olla Saksa äriühingu jaoks üllatuseks, et tema poolt internetis kasutatud väljendit „Poola surmalaager“ võidakse Poolas tajuda negatiivselt ja et see ärritab eelkõige vanemat põlvkonda, sealhulgas poolakaid, kes olid ise vangid surmalaagrites või kelle lähedased hukkusid II maailmasõja ajal Saksa okupantide käe läbi.
22. Tekkib aga küsimus, kas ülalkirjeldatud erandlikud asjaolud ja ajakirjanikele nende erialase usaldusväärse valdkonnas seatud nõuded on piisavad eeldamiseks, et kostjal oli võimalik mõistuspäraselt ette näha, et seoses artikli sisuga võidakse tema vastu esitada hagi Poola kohtusse konkreetsete füüsiliste isikute isikuõiguste kaitse nõudes. Tegelikult on ju võimatu väita, et artiklis heidetaks mingeid vääritud tegusid [lk 9] ette hagejale või mõnele muule konkreetsele poolakale. Isegi kui tõlgendada teksti väga laialt, ei saa nõustuda, et SM oleks tekstis otseselt või kaudselt kirjeldatud isik.

23. Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) leiab samuti, et samadele põhjustele, mille hageja on välja toonud Poola kohtute pädevuse põhjendamiseks, võiks kostjaks oleva äriühingu vastu vaidlusaluse artikli tõttu algatatud kohtuasjades tugineda ka teised potentsiaalsed hagejad – teistes Euroopa Liidu liikmesriikides elavad poolakad –, et saavutada kohtualluvus selles riigis, kus on nende huvide kese. Seega, kui käesolevas asjas otsustada, et Poola kohtu pädevus on piisavalt põhjendatud, siis tähendaks see samal ajal, et vaidlusalust artiklit avaldades oleks kostjaks olev äriühing pidanud arvestama, et tema vastu võidakse esitada hagi mistahes liikmesriigi kohtusse, sest kõigis neis riikides elab poolakaid, kes on Poolast välja rännanud nii enne 2004. aastat kui ka pärast seda. On selge, et poola rahvusest isikud, kes tunnistavad kuulumist selle rahva hulka ja on täielikult säilitanud poolaka identiteedi, ei ela ainult Poolas, vaid paljudes liikmesriikides, kus on nende isiklike huvide kese. Paljud nendest isikutest või nende esivanematest on II maailmasõja ajal kannatanud Saksa okupantide käe läbi. Potentsiaalselt võiksid nad kõik esitada analoogse hagi.
24. Tuleb märkida, et senises riigisisises kohtupraktikas on kohtud tunnustanud oma pädevust (muu hulgas Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varssavi appellatsioonikohus) 9. septembri 2019. aasta otsus sygn. akt I ACz 509/19, mis tehti analoogses kohtuasjas teise Saksa äriühingu vastu). Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) praegusel koosseisul on aga kahtlusi, kas määruse põhjendustest 15 ja 16 tulenevat nõuet, et kohtualluvust peab saama mõistuspäraselt ette nähta, saab tõlgendada nii laialt, nagu seda teeb hageja. Eeldus, et ühe rahva või muu arvuka inimrühma (usulise, etnilise, professionaalse) negatiivne mainimine võimaldab veebiartikli avaldajal ette näha, et sellise rühma liige võib esitada tema vastu kohtusse hagi riigis, kus asub hageja isiklike huvide kese, viiks kohtualluvuse tunnustamiseni paljudes liikmesriikides analoogsetes kohtumenetlustes. Seega peaks veebiartikli avaldaja, avaldades üldise iseloomuga teavet või hinnanguid suuremate inimrühmade kohta, arvestama kohtualluvusega paljudes, tegelikult isegi kõigis ELi liikmesriikides. Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) hinnangul võib õiguse tõlgendamise selline tagajärg [lk 10] olla vastuolus kohustusega tõlgendada kohtualluvusega seotud õigusnorme kooskõlas määruse nr 1215/2012 põhjendustega 15 ja 16. Et aga Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) ei ole pädev iseseisvalt tõlgendama kahtlusi tekitavaid liidu õigusnorme ja kuna see pädevus on Euroopa Kohtul, on tekkinud vajadus esitada Euroopa Kohtule kohtumääruse resolutiivosa punktis I.1 sõnastatud küsimus.

Teine küsimus

25. Kohtumääruse resolutiivosa punktis I.2 sõnastatud küsimusele tuleb vastata vaid juhul, kui Euroopa Kohus leiab, et põhimõtteliselt on võimalik määrata kohtualluvus määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 alusel ka isikuõiguste kaitse asjas, mille puhul vaidlusalune veebiartikkel ei puuduta otseselt hagejat, vaid sisaldab viiteid kogukonnale, näiteks rahvale, mille hulka hageja kuulub ja millega ta tugevalt samastub.

26. Kui pidada sellist reeglit võimalikuks, tekib vajadus määratleda täpsemad hindamiskriteeriumid ning seetõttu ka kindlaks teha, kas selliste kriteeriumite hulka saab arvata ühest küljest hagejale eriomased asjaolud, mida on kirjeldatud punktides 2 ja 19, ning teisest küljest kostja esitatud asjaolud, mida on kirjeldatud punktis 10, nagu tema veebipäeviku profiil ja ulatus, artiklite ja veebisaidi keel, lühike aeg, mille vältel hiljem muudetud vaidlusalune väljend leheküljel nähtaval oli.
27. Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) hinnangul on kirjeldatud asjaolud piisavad menetluse peatamiseks põhikohtuasjas ja pöördumiseks Euroopa Kohtu poole kohtumääruse resolutiivosas esitatud eelotsuse küsimuste lahendamiseks.

[...] [allkirjad]

TÖÖDOKUMEN